

ประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย
เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การขอความยินยอมในการ
พื้นฟูกิจการของบริษัทประกันวินาศภัย

พ.ศ. ๒๕๖๕

โดยที่พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หมวดที่ ๓/๑ กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการพื้นฟูกิจการของลูกหนี้ มาตรา ๙๐/๓ และมาตรา ๙๐/๔ ได้กำหนดให้บริษัท ประกันวินาศภัยซึ่งเป็นลูกหนี้ที่มีหนี้สินล้นพันตัวหรือไม่สามารถที่จะชำระหนี้ตามกำหนดได้ และเป็นหนี้เจ้าหนี้คนเดียวหรือหลายคนรวมกันไม่น้อยกว่าสิบล้านบาท ไม่ว่าหนี้นั้นจะถึงกำหนดชำระโดยพลันหรือในอนาคตตาม ถ้ามีเหตุอันสมควรหรือมีช่องทางที่จะพื้นฟูกิจการของลูกหนี้ หรือเจ้าหนี้ของบริษัท ประกันวินาศภัยนั้น ซึ่งอาจเป็นคนเดียวหรือหลายคนรวมกันและมีจำนวนหนี้แน่นอนไม่น้อยกว่าสิบล้านบาท มีสิทธิยื่นคำร้องขอต่อศาลให้พื้นฟูกิจการได้ต่อเมื่อได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากการประกอบด้วย แต่เนื่องจากการประกอบภัยถูกยกไป ซึ่งตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดว่า ให้โอนบรรดาภิจาร อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สินงบประมาณ หนี้ สิทธิ และภาระผูกพันของกรรมการประกันภัย กระทรวงพาณิชย์ ที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย การยื่นคำร้องขอต่อศาลให้พื้นฟูกิจการจึงทำได้ต่อเมื่อได้รับความยินยอมจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยประกาศกำหนด

เพื่อให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙๐/๔ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๑ สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ เรียกว่า “ประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การขอความยินยอมในการพื้นฟูกิจการของบริษัทประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๖๕”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

“บริษัท” หมายความว่า บริษัทที่ได้รับอนุญาตประกอบธุรกิจประกันภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันภัย และหมายความรวมถึงสาขางานของบริษัทประกันภัยต่างประเทศที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันภัยในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยการประกันภัย

“ลูกหนี้” หมายความว่า บริษัทที่เป็นลูกหนี้ และจะเข้ากระบวนการฟื้นฟูกิจการ

“เจ้าหนี้” หมายความว่า เจ้าหนี้ของบริษัท ไม่ว่าจะเป็นเจ้าหนี้มีประกันหรือเจ้าหนี้ไม่มีประกัน

“คำขอ” หมายถึง หนังสือที่ลูกหนี้หรือเจ้าหนี้ขอให้สำนักงานยินยอมเพื่อจะยื่นคำร้องขอต่อศาลให้ลูกหนี้ฟื้นฟูกิจการ

ข้อ ๔ ลูกหนี้หรือเจ้าหนี้จะยื่นคำขอได้ เมื่อปรากฏว่า ลูกหนี้มีลักษณะและไม่มีข้อต้องห้ามต่อไปนี้

(๑) มีหนี้สินล้นพันตัวและเป็นหนี้เจ้าหนี้คนเดียวหรือหลายคนรวมกันเป็นจำนวนแน่นอนไม่น้อยกว่าสิบล้านบาท ไม่ว่าหนึ่นั้นจะถึงกำหนดชำระโดยพลันหรือในอนาคตตาม

(๒) มีเหตุอันสมควรและมีช่องทางจะฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้

(๓) ไม่มีคำสั่งศาลพิทักษ์ทรัพย์ลูกหนี้เต็ดขาด

(๔) ต้องไม่ถูกศาลหรือนายทะเบียนสั่งให้เลิกหรือเพิกถอนทะเบียนนิตบุคคลที่เป็นลูกหนี้ หรือมีการจดทะเบียนเลิกนิตบุคคลนั้น หรือนิตบุคคลที่เป็นลูกหนี้ต้องเลิกกันด้วยเหตุอื่น ทั้งนี้ ไม่ว่าการชำระบัญชีของนิตบุคคลดังกล่าวจะเสร็จแล้วหรือไม่

(๕) ต้องไม่เคยถูกศาลสั่งยกคำร้องของ geleic คำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ ยก geleic คำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ หรือยก geleic การฟื้นฟูกิจการตามที่กำหนดในหมวด ๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๘๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ภายในระยะเวลาหากเดือนก่อนยื่นคำร้องขอ

(๖) มีแผนฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ซึ่งอย่างน้อยจะต้องประกอบด้วย รายชื่อและคุณสมบัติของผู้ทำแผนและผู้บริหารแผน หนังสือยินยอมของผู้ทำแผนและผู้บริหารแผน แนวทางในการบริหารสภาพคล่อง แหล่งที่มาของสภาพคล่องในช่วงที่ดำเนินการฟื้นฟู ระยะเวลาที่ใช้ในการฟื้นฟู กลไกในการคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของผู้เอาประกันภัยและประชาชน การจัดหาเงินทุนเพิ่มเติม แนวทางในการแก้ไขปัญหาของลูกหนี้และการกลับมาดำเนินธุรกิจในอนาคต รวมถึงความเป็นไปได้ในการชำระหนี้

ข้อ ๕ การยื่นคำขอของลูกหนี้หรือเจ้าหนี้ ผู้ยื่นต้องจัดให้มีเอกสารประกอบคำขอแสดงโดยชัดแจ้งถึง

- (๑) ความมีหนี้สินลับพันตัวของลูกหนี้
- (๒) รายชื่อและที่อยู่ของเจ้าหนี้คุณเดียวหรือหลายคนที่ลูกหนี้เป็นหนี้อยู่ร่วมกันเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าสิบล้านบาท
- (๓) เหตุอันสมควรและซ่องทางที่จะฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้
- (๔) แผนฟื้นฟูกิจการซึ่งแสดงรายละเอียดของข้อมูลตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๔ (๖)

ข้อ ๖ กรณีลูกหนี้เป็นผู้ยื่นคำขอ ให้มีสำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการของลูกหนี้ที่พิจารณาและมีมติขอฟื้นฟูกิจการ ซึ่งอย่างน้อยต้องมีการพิจารณาเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้ ความเป็นไปได้ในการชำระหนี้คืนเจ้าหนี้ ระยะเวลาการฟื้นฟูกิจการ และให้มีบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่แบบมาพร้อมคำขอด้วย

กรณีเจ้าหนี้เป็นผู้ยื่นคำขอ ให้แนบรายชื่อและที่อยู่ของเจ้าหนี้อื่นเท่าที่ทราบ

ข้อ ๗ คำขอที่ยื่นครบถ้วนและเป็นไปตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไขที่กำหนดในข้อ ๔ ข้อ ๕ และข้อ ๖ สำนักงานจะรับไว้พิจารณาและแจ้งผลการพิจารณาเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ

การพิจารณาคำขอ ถ้าเห็นว่าคำขอหรือเอกสารประกอบคำขอไม่ครบถ้วนหรือไม่ชัดแจ้ง สำนักงานอาจให้ผู้ยื่นคำขอส่งเพิ่มเติมหรือเชิญผู้ยื่นคำขอหรือผู้ที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงได้

ข้อ ๘ เมื่อลูกหนี้หรือเจ้าหนี้ได้รับหนังสือให้ความยินยอมเพื่อยื่นคำขอต่อศาลให้ลูกหนี้ฟื้นฟูกิจการจากสำนักงานแล้วต้องยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ต่อศาลภายในห้าวันทำการนับตั้งแต่วันที่ได้รับหนังสือ ถ้าไม่ยื่นคำร้องขอภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าหนังสือให้ความยินยอมเป็นอันสิ้นผล

ข้อ ๙ ในกรณีที่สำนักงานไม่ให้ความยินยอม ให้ผู้ยื่นคำขอความยินยอมปฏิบัติตามมาตรา ๙๐/๔ วรรคท้าย แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๕

(นายสุทธิพล ทวีชัยการ)

เลขานุการ

คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย